

Đó là i rao c a các ch ng i Vi t Nam, nh ng ch gian hàng bán đ u ni m góc đ ng sau Nhà Tr ng.

1/ “Áo thun Obama m i đ ng, m i đ ng”

M i đ ng không ph i m t mà là ba, ba cái áo thun ch T có in hình T ng Th ng th 41 c a Hoa K . Đó là i rao c a các ch ng i Vi t Nam, nh ng ch gian hàng bán đ u ni m góc đ ng sau Nhà Tr ng.

Gian hàng c a các ch là chi c xe công ten n (container) c i ti n. N u h m t vách bên hông c a thùng xe xu ng thì thành c a hàng xóm t , còn nh đóng i thì khi u thông trên đ ng ph ng i ta th y nó cũng gi ng nh nh ng xe t i bình th ng khác.

Chi c xe c a các ch bên trong ch a nh ng th hàng mà sau khi du khách vào tham quan Nhà Tr ng, r i còn vòng c ng h u nghĩa thêm n i c a gia đình T ng Th ng, c n mua. Khát n c? Đây n c ng t, n c su i đ lo i. Đói? Có li n các lo i bánh m n, ng t, ăn nhanh.

Đó là những gì? Những món đồ của các gian hàng này: áo thun, áo khoác, nón, đồ màu sắc và hình ảnh của những người đàn ông, những nhân vật nổi bật của công chúng yêu thích. Những tiêu đề những vật phẩm là áo thun có in hình của Barack Obama với giá mỗi chiếc ba cái.

Không phải chỉ có các xe của những người Việt ở đây để bán hàng. Khách còn thấy có những người chỉ có xe của những người Trung Quốc, Hàn Quốc, Mexico ở bên cạnh. Những người nói, chỉ có gian hàng của các người Việt là đông khách.

Đến thu hút hàng, khách bước qua gian hàng của các người chỉ Trung Quốc, Hàn Quốc, Mexico tìm hiểu. Lũ, một hàng và giá cả chênh nhau. A! Vậy thì tại sao không bán không một tay, người chỉ người chỉ ngáp gió? Rồi khách phát hiện, chính tiếng rao “Áo thun Obama” của người đàn ông, người đàn ông” bước đến thu hút của các người Việt là sự khác biệt duy nhất giữa các gian hàng.

Tiếng rao như lọt vào lòng phố Washington DC đã kéo chân người đến gian hàng. Và, với khách Việt thì tiếng rao còn níu chân bước chân đi. Tiếng rao còn góp phần làm cho Thủ đô hành chính nghiêm trang của Hoa Kỳ được trẻ trung, sinh động và hấp dẫn.

Tại nghe tiếng rao đồng loạt tin, một nhìn đôi tay thoăn thoắt gói hàng, người bước đến kia có bóng dáng người của nhà sát Hoa Kỳ được giữ an ninh tốt. Trong khung cảnh như vậy, khách hiểu, các chủ và Washington DC đã là một.

2/ Bad Luck - Hết cát trong sa mạc Las Vegas

Bad Luck hỏi, “Hai cháu tên gì?”, cả hai không trả lời, ông tự đi. Khách nhìn tên “Tối Tối” vì làm gì cũng tối. Khách nhớ tên “Không Biết” vì hỏi gì cũng không biết.

Chuyến trình “khám phá Las Vegas” của hai khách Việt Nam mới qua Cali được vài ngày thì tự nhiên và tùy hứng. Nhân dịp tác giả cùng bạn cùng tuấn, mừng húm, khách nhìn thấy nói với khách như thế này: “Tại sao một vùng sa mạc khô ăn đá, gà ăn muối như Las Vegas lại mọi người đến của nhiều người trên thế giới?”. Đó là một câu hỏi, cả hai đã yên vị trên xe đồ chơi của Las Vegas.

Nháng táng cô chút tián côm trong túi là bánh tán táng, là đã có thá ăn và á hai ngày cuái tuán tái Las Vegas; ngá đầu đã đi qua hán năm khách sán mà ván cháa tìm đác chá qua đám, vì hát phông! Lúc này khách lán mái ngá ra xanh xám mát máy hái khách nhá: “Chúng ta ăn nái đáu và á nái nào, há em?” - Khách nhá trá lái: “Đá, em không biát á!”.

Đúng lúc đó Bad Luck lên tiáng, “Hai cháu mái á Viát Nam qua há?”. Trái ái, chung quanh toàn nói tiáng tây, tiáng u, chát có ngá ái hái mình báng tiáng má đá, lái đáng trong hoàn cánh ngát ngháu, hai khách máng muán nháy táng. Ông nói tiáp, “ Hai cháu cán nái á phái không? Qua giúp!”. Tái quáy tiáp tán cáa mát khách sán nhiáu sao, ông móc cái thá gì đó, nhán chìa khóa phông rái trao lái cho hai khách, “Lên mà á, tián bác xong rái, cháng nào đôi đán thoái gái Qua qua”.

Đánh báng sá không gái cái ông Qua đó qua, nháng Tá Tá và Không Biát đã liáu máng tìm đán mát sá nhà hàng gái thác ăn, nám thá, rái cá ái ngát. Thôi thì phái gái váy. Nghe đán thoái, ông đán, “Náu có quán áo sang sang mát chút thì mác vào, má ái phút náa Qua đán đi ăn tái mát nái đác biát lám”. Sau khi ngám nghĩa hai khách tá đáu đán chán, ông vá tay đánh báp, “Ngon lành!”. Ông đáa Tá Tá và Không Biát vào khu sông bài dành riêng cho khách chái tá 200 ngàn đô la mát cây trá lên; tái đáy có nhà hàng vá cùng sang tráng phác vá riêng cho đái táng này, không láy tián. Tháy Tá Tá và Không Biát bá kháp (vì tháy trong chuyán ăn này có đái u gì đó gian đái), ông nhác, “Tá tin, thoái mái lên, thích ăn gì nói Qua gái”, rái búng tay kêu ngá ái phác vá, “Ê, có hai khách Vip!”.

Tá Tá quan sát bàn bên cánh tháy có hai ngá ái phá ná Á châu mát đá đái, quán áo nháu, tóc rá rái, mát khô mác, đáng ăn ăn uáng uáng mát cách vô cám. Tháy ông há gát đáu chào. Ông nói, “Hai ngá ái đó đã đánh bài ba ngày ba đám nay rái!”. Tá Tá hái, “Sao ông biát?”. Chính câu hái này đã giúp hai khách “khám phá Las Vegas”.

Ông xáng là Qua làm viác tái các sông bác Las Vegas tá 1979. Nghá cáa ông thát buán cái: Mái bài. Nghĩa là, ông nhán tián cáa tráng sông, rái có nhiám vá náu tháy các phá ná trung nián ngái đánh bài thì... ngá ái bên cánh cùng đánh đá táo thêm sá háng phán cho há.

Tá Tá hái - Thu nháp cáa ông có khá không? “Náu tính luôn tián quý bà tháng khi ăn bài thì khoáng 150 ngàn đô la / năm” - Nhà ông á đáu? “Trong sông bài. Há tháng khách sán cáa chá thá nào cũng đá mát sá phông tráng dành riêng cho khách chái bài, Qua á trong đó” - Quanh năm suát tháng? “á, quanh năm suát tháng” - Váy, ông ăn á đáu? “Giáng nhá mình đáng ăn váy nè. Tá Tá mái lòng. Thân phán cáa ông có khác gì lác bình trôi thá mà còn hào hiáp đám bác

đ ng h ng! - Xin i, gia đình riêng t c a ông th nào? “Tr c cũng có bầy gì không!” - L i ph i xin i, không có gia đình, 150 ngàn đô la/ năm ông làm gì cho h t? “Ch i bài. Ch i nh ng lúc r nh r i nh ng, luôn luôn thua!”. ông nói thêm, “B i v y nh ng ng i trong các sòng i đây m i g i Qua là Bad Luck (không may m n)” - T năm 1979 đ n nay ông có v thăm quê h ng không? Ông i c đ u nhè nh - S p t i ông có đ nh v không? “Không còn s c đ v n a, trong mình b nh nhi u i m r i”. Hai khách ch t se se trong đ khi nghe ông Qua tr i nh th .

Ti n hai khách ra t n b n xe, m t ông hoe hoe đ . Ph i chẳng hai ngày cu i tu n v a qua, T và Không Bi t đã đem quê h ng đ n v i ông r i i đem quê h ng đi? Xe ch y, ông c đ ng mãi bên đ ng nhìn theo. T ki ng chi u h u, khách th y hình dáng Bad Luck m i đ u còn rõ, sau i n vào b i cát trong sa m c Las Vegas, m t tắm.

Thôi thì, chúng tôi s n lòng cu n ch Bad theo đ ch Luck mãi i v i ông, Luck .

3/ i cô em Ca Li nóng b ng

Dân Cali nói v i khách, “lâu i m r i Cali m i nóng t i 82 đ fahrenheit nh hôm nay”. Đúng cái ngày nóng đó, cô em đã m c m t cái s mi dài v a qua kh i mông, n i vòng eo th t h ng h s i dây n t màu đ và, bên d i không có qu n!

Khi cô em xu t hi n t i s nh đón c a khách s n, m i ho t đ ng c a con ng i ta t i đây g n nh đ ng i. Ng i nói, ng ng nói; ng i đi, ng ng đi; ng i vi t, ng ng vi t. C nh ng ng i đ y va li, lau nhà, quét đ n cũng b t đ ng b i, t đ u đ n chân, cô em nóng còn h n nhi t đ c a Cali ngày hôm y.

Thoáng chút ng i ngừng, nh ng r i khách cũng b c ra m i cô em vào nhà hàng bên trong khách s n đ bàn công chuy n, nh đã h n. L i m t i n n a khách trong Nhà hàng nín i ng khi cô em b c vào. Th nh ng, v a ng i xu ng gh , nh mu n th hi n s tôn tr ng khách, cô em n n, “Hôm nay vì h n làm vi c v i ch em m i ph i m c s mi cho kín đáo, ch g p khi th i ti t nóng nh v y em đã di n cái áo hai dây r i”. Nghe v y khách không bó tay mà, bó toàn thân!

Cô em qua Cali th t tình c , lúc ti ng má đ còn b p b . Vào m t bu i x chi u n i vùng quê bi n nghèo Nam b , ăn c m xong cô em b c l ng đ ng qua nhà hàng xóm ch i đúng lúc ch nhà chu n b xu t phát v t biên. S l , ng i ta th y cô em lên ghe r i phóng luôn ra bi n. Chuy n đi trót l t! Khi có tin v con gái, má cô v a khóc v a c i. Khóc, vì không bi t đ a con m i vài tu i đ u c a mình s s ng ra sao đ t l , quê ng i. C i, vì bà theo đ o Ph t. Bà tin “cái duyên (nghi p) c a con gái nó đ n thì Tr i c n cũng không đ c, nói gì t i mình!”. Bà ăn chay luôn t ngày con gái “v t biên”.

Cali t nh vì v y n p s ng, sinh ho t, suy nghĩ, gi ng nói, c a cô em gi ng dân b n đ a nhi u h n c qu c. Cô em làm ngh môi gi i nhà đ t và có m i quan h xã h i đ đ l t qua cánh c a nào mà cô c n lách qua. Cô em lái chi c Mercedes mui tr n giá 85 ngàn (M), trong m t ngôi nhà g n bi n giá kho ng tri u đô. Cô em có m t hình vóc r t Vi t Nam: ng i thon th , tóc đen suôn dài ch m eo, m t to, mi ng nh , mũi th ng g n và, đôi chân ph i nói là đ p. Có l r t ý th c v đôi chân đ p c a mình cho nên, khi cô em b c, khi n ng i ta nghĩ m t đ ng đ c lót m t l p bông gòn dày, và cô em ph i nhún m i di chuy n đ c.

Th nh ng, đã đ “U 40” mà cô em v n ch a l p gia đình. Cô em nói v i khách, “đàn ông M và Vi t thích em l m, nh ng em c v y cho h thèm!”.

Dù là l n đ u tiên đ c ti p ki n, nh ng ti ng tằm c a cô em thì khách bi t lâu r i. Hi u tr ng tr ng, ng i v a đ y, v a ký tên c p b ng cho cô em hành ngh môi gi i đ a c Cali nói v i khách: “Bà , cô y r t thông minh, h c ít hi u nhi u. Ng i ta thì ba b n l n ch a đ c c p b ng, cô ta ch thì m t l n là đ u th h ng cao”. Dân h tr tài chính đ a c Cali thì nghi n mình bá ph c: “Khi cô ta ch u nhúng tay vào thì m t đô la cũng có th mua đ c nhà”. Dân trong ngành môi gi i thì khen tài “n u ăn” gi i c a cô em: “Nhà c a x u x o nh ng qua tay cô em “xào n u” (s a sang l i) cũng thành b t m t, khách khó tính m y cũng xìa ti n”.

Thân gái m t mình x ng i, thân cô, th cô, xây d ng đ c cho mình m t th ng hi u nh th , k cô em Cali cũng thu c nhóm ng i ch ng ph i v a!

Khách nói v i cô em: “C n thi t l p m t h th ng mua nhà Cali cho ng i Vi t trong n c, khách đ m nhi m ngu n “c u”, cô em ph trách ngu n “cung”, n i không?”. Cô em v a nói v a ch p ch p làn mi cong vút đ c ch i chu t r t c n th n: “OK!”. Khách g n l i: “Ti n chuy n th nào?”. Cô em tr l i mà tròn m t c lúng la, lúng li ng: “B n trai c a em có đ u t đ án Vi t Nam. Anh y đang c n h ng trăm tri u đô la. Ti n c đ a Vi t Nam, nh alo cho em m t ti ng là khách c a ch nh n nhà li n hà”. Nh ng, cô em không d ng l i đó mà nững n u, vôi vĩnh:

“Em hãy làm “chùa” đầu ghen, hoa hãy cho vợ chụy n tìn “chui” này là 2% / trên tìn s”.

Khách há tìn p: “Thá còn nhá ng ngá i Viát trong nác cán mua nhà nhá ng không thá trá mát lán mà muán góp háng tháng, thì sao? Cô em là ngá i mát đô la cũng mua đác nhà mà?”. Cô em nguyệt khách mát cái dài sác: “Chá thá em phái không? Hián, Nhà nác Má đang cho vay mua nhà vái lãi suát rát tháp. Náu bà con mình á bán muán mua nhà trá góp thì em sá tìm cách giúp cho, nhá ng (lái nhá ng) phái cháp nhán trá cao hán lãi suát Ngân hàng Má tá 1 đán 3 % à ghen”.

Khách nhá thá m: “Đúng “cò” Cali chính hiáu!”.

Mái chụy n bàn bác đã xong, háp đáng đã đác ký kát, khách và cô em chào nhau. Khi ra vá, cái bát tay cáa hai ngá i há háng, ánh mát cáa hai ngá i vô cám, lòng hai ngá i cháng ván bán gì nhau; loái giao tìn p “tìn trao cháo mác” này cá hai đã quá quen rái. Thá nháng....

Ngày khách vá lái Viát Nam trái Cali trá lánh. Trên ngá i khoác hai áo dày, khách ván run láp cáp. Đang lui hui vái má hành lý, khách chát nghe tìn g cô em, gái: “Hello, chá...”. Ngán lên, khách chát bát gáp ánh mát cô em ám át nhá trái Cali ngày hôm nay váy. Khách tá hái, đâu rái ánh mát rát láng cáa ngày qua? Cô em dúm vào tay khách năm ngàn đô la Má, nói khá: “Chá vá bán coi bà con mình ai khá thì gái biáu; hoác chá tháy có cái chùa nào nghèo cúng đáng giúp em...”. Khách nghe váy thác mác: “Sao cô em không gái sá tìn này cho má?”. Giáng cô em buán buán: “Tá ngày em qua đây, gái tìn vá má em gái trá lái, không nhán. Em đánh báng, ráng á bên này kiám thêm chút đánh náa rái sá vá đánh cá á quê nhà. Má chá có em, má rát cán em chăm sóc lúc tuái già....”.

Cô em Cali hôm nay đám thá m vái cái máng tô màu sim tím, cá quán khăn màu vàng nhát và đôi chân đáp đác cái quán nhung đen ôm sát toát lên vá kháe mánh, sang tráng, nán ná.

Lúc chào nhau, khách cá tìm ánh mát cáa cô em đá chia sá nái lòng, nháng cô em luôn tìm cách giáu, nhá giáu phán hán cáa chính mình váy.

á thì khách vá nhá, ái cô em Cali nóng báng...